

EL VANO DE LES LECTURES A LA FRESCA 2025

ÉS OBRA DE L'ARTISTA

Xavier Figueras i Nogués

La iconografia del vano de les Lectures a la Fresca 2025

Entre les temàtiques i commemoracions que heu dedicat en el llarg dels anys a les Lectures a la fresca, aquesta del 2025, crec que és una de les que la seva temàtica aporta més complexitat. El tema, Renaixença, Repressió i Revolució, abasta una quantitat de fets i pensaments, que encara queden més ampliats per les commemoracions de Frederic Soler "Pitarra", Francisco Franco i George Orwell. A partir de tot això, de manera general, he volgut plasmar alguns d'aquests aspectes en una composició plàstica que representa una funció teatral en un àmbit nocturn de Sant Cugat.

Fent un resum iconogràfic hi trobem:

- En el centre de la composició veiem un improvisat escenari i l'actuació d'actors i actrius.
- D'una banda a l'altre de l'espai visual, un homologat grup de públic segueix l'obra, però alguns d'ells, exterioritzen amb gestos i símbols les percepcions de les imatges rebudes.

En l'escenari s'estableix un diàleg, amb moviments de mans i direccions de dits. Segons el rètol "Fossar de les Moreres", és possible que el suggeriment del fragment original del poema de Frederic Soler "Pitarra", recordi el dramaturg i l'època de la Renaixença. Per a molts espectadors, la imatge pot aportar la frase "*En el fossar de les Moreres no s'hi enterra cap traïdor*" relacionant que tots els dictadors són traïdors, com els porcs en l'obra de George Orwell. Tot això, també pot guardar relació amb els espectadors representats amb la mà estesa, que semblen donar suport als porcs dictadors.

El nom de George Orwell sobre el cos del porc, pot ser interpretat com a signatura de l'autor de l'obra *Rebel·lió a la granja*. El cadàver a punt d'enterrar pot referir-se al porc Napoleó o altres dictadors. L'escena es pot interpretar en el fet de sentir que els traïdors i dictadors no poden ser enterrats en l'urna de l'honor.

En la part dels xiprers, alguns espectadors de la composició s'expressen mostrant símbols revolucionaris i, o reivindicatius. Es poden deduir com a negatius o positius, segons els criteris del que contempla la composició del vano. Els possibles revolucionaris són observats per xiprers de camuflatge, no interessats en la funció teatral, però pendents d'espectadors sospitosos. Poden representar l'inici de la repressió o, en un altre aspecte, es poden referir a dirigents que en l'anonimat, enfurismen les masses.

En la composició realitzada en el vano, les imatges i rètols, no pretenen concretar una única lectura plàstica, sinó suggerir aspectes aportats pel mateix espectador a partir de les seves pròpies connotacions. Segons Bruno Munari, "*tota persona, davant d'una obra plàstica només veu el que sap*"

Xavier Figueras i Nogués